

hed og Usikkerhed, som vi ogsaa anser for at være meget uheldig. Jeg beder ærede Medlemmer betænke, hvad det vilde betyde, hvis dette Forslag blev gennemført, og vi fik et Valutaraad af den Beskaffenhed, som bestemmes i Lovforslaget; disse 12 Mand vilde da sidde Dag for Dag, Uge for Uge og afgøre, hvad der maatte indføres og hvad ikke, og de vilde sætte skiftende Regler i saa Henseende, naturligvis med Regeringens Sanktion, eventuelt, under visse Forhold, ogsaa med Rigsdagens Sanktion. Det vilde være en Tilstand, hvor baade Produktion og Omsætning — ved Omsætning tænker jeg baade paa indenlandsk Omsætning og paa Handelen udadtil — vilde arbejde under Kaar, hvor det var umuligt at lægge Planer og disponere med nogenlunde Sikkerhed. Erhvervslivet arbejder i Virkeligheden i Øjeblikket under usikre Forhold, men denne Usikkerhed er for intet at regne mod den, der vilde opstaa, hvis Udenrigshandelen blev reguleret af en saadan Autoritet, som der her er Tale om, og som maatte bruge sin Myndighed til at træffe Afgørelser af skiftende Karakter. I Rusland har man for Øjeblikket konsekvent gennemført den socialistiske Statsidé baade med Hensyn til Produktion og Omsætning, ogsaa Handelen med Udlandet er Statsmonopol og drives alene af Statsautoriteter. Efterretningerne fra Rusland lyder forskelligt, det er vanskeligt at bedømme Forholdene der, dog tror jeg nok, man tør sige, at Resultatet af den Form for Udenrigshandel ikke er særlig tiltrækkende. Her foretager man jo ikke noget saadant, man foretager kun det halve Skridt, idet man fremdeles overlader Produktion og Handel til det private Initiativ, men Erhvervslivet lammes ved, at underkastes saadanne stadigt skiftende Foranstaltninger. Jeg ved egentlig ikke, hvad der er at foretrække, enten det absolutte Statsmonopol eller dette, at Staten stadig væk griber ind, stadig væk, som det hedder, skal regulere. I Virkeligheden kan det med Sikkerhed siges, at al Foretagsomhed her i Landet — det gælder Landbrug, Industri og Handel — bliver stillet saaledes, at Resultatet kommer til at afhænge af, med hvor stor Forudseenhed Spekulationen i kommende Regeringshandling kan blive foretaget. For det er netop der, det afgørende kommer til at ligge.

Men dernæst vender vi os mod Lovforslaget, fordi dette efter vor Opfattelse betyder en haardhændet Beskyttelsespolitik. Jeg ved meget vel, at Regeringen selv og de to Partier, som støtter den, Social-

demokratiet og det radikale Venstre, ynder at kalde sig Frihandelsvenner, men det forekommer mig, at dette Forslag ganske aabenbart er et udpræget Beskyttelsesforslag, og hvis Regeringens Forslag ikke har den Hensigt, er det mig ikke muligt at se, om det overhovedet har nogen Hensigt. Der er et højtanset Medlem af dette Ting — forhaabentlig lige saa højt anset indenfor sit eget Parti —, der har betegnet Importregulering og Beskyttelse som Hip som Hap. Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem i denne Udtalelse, for Toldbeskyttelse og Importregulering tilsigter det samme. Jeg skal kun føje til, at det forekommer mig, at Importregulering er en langt grovere Form for Protektionisme, ja, endogsaa grovere end dette, at man lagde saa meget som selv hundrede Procent paa den Beskyttelse, der i Forvejen findes, og at det er Hensigten med Lovforslaget, har vi jo tilstrækkelige Udtalelser for. Socialdemokratiets ærede Ordfører udtalte ved første Behandling, at det var dog rigtigt, at man kunde lukke af, naar der var Arbejdsløshed her i Landet, hvorfor skulde vi ikke kunne lukke af f. Eks. for Maskiner og Teglsten, som vi lige saa godt selv kunde fremstille her i Landet? Ja, det lyder saa godt, at vi lige saa godt kan fremstille det herhjemme, og det er det, man fanger Sjæle med at sige. Men hvis det var klog Politik, saa skulde vi jo lukke af over hele Linien, og saa skulde andre Lande gøre det samme. Man skulde med andre Ord skære af for hele den udenrigske Omsætning, hvis det var den rette Lære, der forkyndes gennem dette. Men det, at man lige saa godt kan fremstille det her, betyder netop, at man ikke kan, eller at man ikke vil fremstille det, for hvis man kan fremstille Teglsten lige saa godt og lige saa billigt — og Kvalitet og Pris er i Virkeligheden to Begreber, der hænger nøje sammen —, behøver man ikke de Foranstaltninger. Hvis man kan fremstille Maskiner og Teglsten og vil fremstille dem lige saa godt og billigt som Udlandet, er der ikke noget i Vejen; der er kun noget i Vejen, naar det Moment træder til, at man ikke lige saa godt kan det, eller jeg vil hellere sige: lige saa godt vil det, for jeg tror fuldt og fast, at vi paa de allerfleste Omraader her i Landet indenfor den danske Industri har Betingelser for at kunne konkurrere ikke blot paa Hjemmemarkedet, men ogsaa paa Eksportmarkederne.

Den højtærede Statsminister, der jo er i en vanskelig Stilling, naar han paa samme Tid skal hævde, at han er Fri-